

lægdommere og vidner m.v.), se side 223. Den $\frac{17}{3}$ overflyttet til udvalget angående forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbud mod propaganda for krig og mod racediskrimination m.v.) og forslag til lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v. (se side 217).

Konventionerne og protokollen blev vedtaget på De forende Nations 21. generalforsamling den 16. december 1966 og underskrevet af Danmark den 20. marts 1968.

De foreliggende konventioner har som udgangspunkt haft FN's verdenserklæring om menneskerettigheder, der blev vedtaget i december 1948. Verdenserklæringen er dog ikke noget retligt bindende dokument. Konventionerne indeholder bestemmelser om kontrol med rettighedernes opfyldelse.

Ud over et vist rapporteringssystem er der således ved konventionen om borgerlige og politiske rettigheder åbnet mulighed for indførelse af såvel en klageadgang mellem staterne indbyrdes som en individuel klageadgang.

Det siges i fremsættelsestalen, at det er regeringens ønske at kunne ratificere konventionerne med så få forbehold som muligt. Der var derfor fremsat flere forslag med henblik på at bringe gældende ret i overensstemmelse med konventionerne. Det drejede sig om *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov*, hvor den relevante straffebestemmelse om forbud mod propaganda for angrebskrig dog ikke blev gennemført, (se s. 217) samt om *forslag til lov om ændring af retsplejeloven* (se side 223). Det fremsatte forslag opregnede de *forbehold*, der fra dansk side ville blive taget. Det vigtigste var forbehold overfor artikel 7 a (i) og d i konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Artikel 7 a (i) omhandler en bestemmelse om *ligeløn*. Artikel 7 d vedrører ydelse af *søgnehelligdagsbetaling*. Disse forbehold er begrundet med, at der er tale om arbejdsmarkedsforhold, der her i landet ikke reguleres af staten. Hertil kommer det forbehold overfor artikel 20 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder vedrørende forbud mod *propaganda for krig*, der var et resultat af behandlingen af den hertil svarende straffelovsbestemmelse.

Ved *1. behandlingen* fik beslutningen en velvillig modtagelse. *Else-Merete Ross* (RV) beklagede, at det ikke var lykkedes at nå frem til enighed om en artikel, hvorefter dødsstraf er forbudt. *Poul Dam* (SF) mente, at de forbehold, man ville tage, burde medtages i selve forslaget til folketingets beslutning. Han vendte sig imod artikel 13, stk. 2 (e) i konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, hvori der loves, at lærernes materielle forhold skal forbedres fortsat og